

FĂ-ȚI GLASUL AUZIT ÎN CER

FĂ-TI
GLASUL
AUZIT
ÎN CER

cum să te rogi cu putere

BARRY C. BLACK

IMAGO DEI
ORADEA, 2020

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BLACK, BARRY C

Fă-ți glasul auzit în cer: cum să te rogi cu putere / Barry C. Black.

- Oradea : Imago Dei, 2020

ISBN 978-606-8314-58-7

2

Originally published in the U.S.A. under the title:
Make Your Voice Heard in Heaven, by Barry C. Black

Copyright © 2018 by Barry C. Black
Romanian edition © 2020 by Sc Optim Multiserv SRL – Editura Imago Dei with
permission of Tyndale House Publishers, Inc. All rights reserved

Publicată în engleză în SUA sub titlul
Make Your Voice Heard in Heaven, de Barry C. Black

Copyright © 2018 Barry C. Black
Ediția în limba română © 2020 SC Optim Multiserv SRL – Editura Imago Dei
cu permisiunea Tyndale House Publishers, un departament al
Tyndale House Ministries. Toate drepturile rezervate.

Editura Imago Dei
str. Pascal, nr. 18, X 84, ap. 7
410444 Oradea, Bihor, România
Tel.: 0359-422337
E-mail: office@imagodei.ro
Pagina web: WWW.IMAGODEI.RO

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Imago Dei.*

Traducerea: Marcel Eugen Budea
Coperta și tehnoredactarea: Marcel Eugen Budea

ISBN 978-606-8314-58-7

CUPRINS

Introducere	7
1: Roagă-te beneficiind de ajutor	13
2: Roagă-te rugăciunea Tatăl nostru	27
3: Roagă-te cu curăție	41
4: Roagă-te fără teamă	45
5: Roagă-te eficient	55
6: Roagă-te pentru a scăpa din ispită	61
7: Roagă-te când Dumnezeu tace	75
8: Roagă-te când nu ai chef să fii bun	83
9: Roagă-te cu răbdare	93
10: Roagă-te cu celebrare	101
11: Roagă-te cu intimitate	113
12: Roagă-te cu fervoare	119
13: Roagă-te cu perseverență	127
14: Roagă-te cu supunere	131
15: Roagă-te cu un partener	141
Note	145
Despre autor	155

INTRODUCERE

În societatea noastră „conectată“, depunem eforturi pentru a ne face glasul auzit pe pământ. Postăm pe Twitter și scriem pe blog, postăm videoclipuri pe YouTube și utilizăm diferite alte forme de media de socializare pentru a transmite un mesaj – oricare ar fi acel mesaj. Aici în Washington, DC, unde lucrez, oamenii participă la marșuri, ridică pancarte și fac petiții Congresului, sperând că glasul lor va fi auzit și va produce o schimbare.

Ori de câte ori văd oameni adunându-se pentru a-și face glasul auzit, îmi amintesc de promisiunea din Matei 18:20 că ori unde sunt doi sau trei adunați în numele lui Isus, El va fi în mijlocul lor. Ca urmași ai lui Isus, trebuie să înțelegem că atunci când ne unim să ne rugăm, noi invităm prezența palpabilă a Dumnezeuului Atotputernic și ne facem auzite glasurile în cer.

Știu că există unii care spun că eficacitatea rugăciunii nu se extinde dincolo de viața lăuntrică a celui care se roagă. Logica lor spune: „Rugăciunea *ne* poate schimba pe noi, dar nu schimbă nimic altceva.“ Însă eu înclin să fiu de acord cu Alfred Lord Tennyson, atât în principiu, cât și în ce privește rețeta:

*Mai multe lucruri se fac prin rugăciune
Decât visează această lume. De aceea, lasă ca glasul tău
Să se ridice ca o fântână... zi și noapte.
Căci ce sunt oamenii...
Dacă, cunoscându-L pe Dumnezeu, nu-și ridică mâinile în
rugăciune
Atât pentru ei, cât și pentru cei care îi numesc prieteni?¹*

Cred că, în rugăciune, omul cooperează cu divinitatea. Când ne aliniem sufletele la Creatorul fiecărui lucru bun, beneficiem de bunătatea, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, există lucruri pe care nu le vom primi niciodată decât dacă le cerem – binecuvântări care atârnă de frânghiile minunate ale rugăciunii.

Iacov 4:2 spune: „Nu aveți pentru că nu cereți.” Mai mult decât atât, atunci când ne rugăm trebuie să credem – așa cum a crezut Avraam – că tot ceea ce Dumnezeu a promis, El poate și să îndeplinească.²

După cum ni se spune în Marcu 6, atunci când Isus a mers în orașul Său natal, oamenii de acolo au fost sceptici față de El.

„De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta, care I-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui? Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici între noi?”
Și găseau o pricină de poticnire în El.

Dar Isus le-a zis: „Un prooroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.” N-a putut să facă nici o minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat. Și se mira de necredința lor.³

Marcu 6:5 este unul dintre cele mai uimitoare versete biblice pe care le cunosc: „N-a putut să facă nici o minune acolo.” Textul nu spune că *nu a dorit* să facă nici o minune, ci spune că *nu a putut să facă* nici o minune. Aceasta este efectul descurajant al necredinței. Pe de altă parte, Isus spune că dacă am avea credință „chiar cât o sămânță de muștar”, am putea mișca munții.⁴ Atât de mare este puterea de a ne face auzite glasurile în cer.

Când ne ridicăm glasurile spre cer, lucrul acesta are un efect evident. Așadar, cum ne ridicăm glasurile spre cer?

În primul rând, trebuie să ne rugăm cu un sentiment al *nevoii*. Dumnezeu ne învață prin psalmistul Asaf: „Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!”⁵ Când eram tânăr, obișnuiam să mă rog aproximativ patru-zeci și cinci de secunde pentru lucruri materiale. Nu pentru că nu aveam nevoi, dar de multe ori nu consideram că erau motive vrednice de rugăciune. Apoi m-am căsătorit și am devenit părinte – și dintr-odată am avut *o mulțime* de motive de rugăciune pentru lucruri materiale.

Dumnezeu vrea să ne rugăm atunci când *avem nevoie* de El. În zilele și epoca noastră – cu tot ceea ce se întâmplă în națiunea noastră și în întreaga lume – nu trebuie să ne uităm prea mult în jur ca să înțelegem nevoia noastră de Dumnezeu. În același timp, nu trebuie să ne îngrijorăm. În Filipeni 4:6, Biblia ne spune: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.”⁶

Când Isus a rostit minunata Sa rugăciune de mijlocire în camera de sus, cu o seară înainte de a fi răstignit, Biblia ne spune că „Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: «Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelorora pe care I i-ai

dat Tu. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos pe care L-ai trimis Tu.»⁷ Dumnezeu vrea să aibă o relație intimă cu noi, El vrea să venim la El ca Tată al nostru și glasurile noastre să fie auzite în cer.

De ce ne rugăm?

Ne rugăm ca să recunoaștem „că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui.”⁸ De asemenea, ne rugăm pentru că avem aceleași interese ca El. Isus a spus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.”⁹ Mai mult, ne rugăm pentru că noi și Dumnezeu avem un dușman comun. „Fiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită.”¹⁰

Pentru cine ne rugăm?

Apostolul Pavel ne învață: „Vă îndemn, deci, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavie și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.”¹¹

Ar trebui să ne rugăm conștienți fiind că am fost invitați să vorbim cu Dumnezeul nostru care este omniscient, omniprezent și atotputernic. Când în rugăciunile noastre folosim diferitele nume ale lui Dumnezeu și menționăm împlinirea scopurilor Sale, ne putem aștepta ca glasurile noastre să fie auzite în cer. Când rugăciunile noastre sunt ascultate în cer, nevoile noastre de îndrumare, putere, vindecare, milă, har și înțelepciune vor fi împlinite de Dumnezeul care ne-a făcut această promisiune: „Toată slava

să-I fie adusă lui Dumnezeu care, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi” [trad. lit. din engl.]¹² Ne putem ruga cu eficiență, chiar atunci când ni se pare că Dumnezeu tace. Putem rosti fiecare rugăciune așteptând ajutorul divin.

Într-o dimineață, la scurt timp după alegerile prezidențiale din 2016, în timp ce intram în clădirea Capitoliului, doi senatori s-au apropiat de mine. Îmi puteți ierta scurta anxietate, dar la început am avut senzația că este o intervenție. Dar m-am liniștit gândindu-mă că le fusesem capelan aproape paisprezece ani și adevăratul lor scop mi-a devenit curând clar.

„Barry”, mi-a spus unul dintre senatori, „am dori ca tu să ții discursul principal la Micul dejun cu rugăciune din 2017”.

Oare am auzit bine? Chiar vorbea cu mine?

Micul dejun cu rugăciune anual, care a fost început în timpul administrației Eisenhower, este un eveniment care atrage lideri americani, șefi de stat, membri ai Parlamentului, și alte personalități din întreaga lume. Ultimele discursuri au fost ținute de Billy Graham, episcopul Fulton Sheen și chiar Maica Tereza. Mie mi se oferea acum acest privilegiu?

M-am auzit spunând: „Domnule senator, sunt onorat să slujesc în orice mod credeți că pot fi util”, dar am manifestat mult mai multă încredere decât simțeam. Chiar când am rostit acele cuvinte optimiste, am dorit să fiu auzit în cer, șoptind în tăcere următoarea rugăciune: „Doamne, am cu adevărat nevoie de Tine. Și am nevoie de Tine *acum*.”

Având cam trei luni pentru a mă pregăti, am început să dorm, să mănânc, să mă gândesc, să mă plimb și să vorbesc despre rugăciune. Cartea pe care o ții acum în mână este rezultatul acelor trei luni de meditare, agonizare și

FĂ-ȚI GLASUL AUZIT ÎN CER

organizare. După ce am practicat principiile acestea în propria mea viață de rugăciune privată și în slujba mea de capelan al Senatului SUA, îmi ofer observațiile și sfaturile despre cum să te rogi cu putere și să-ți faci vocea auzită în cer.

I

ROAGĂ-TE BENEFICIIND DE AJUTOR

Vă mai spun iarăși, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.

MATEI 18: 19-20

În 7 iulie 2003 am început să lucrez ca cel de-al șaizeci și doilea capelan al Senatului Statelor Unite. Când am intrat prima dată în biroul meu de la Capitol Hill, cu fascinanta sa priveliște a Monumentului Washington, ochii mei au privit dincolo de el spre locul unde razele strălucitoare ale soarelui cădeau pe suprafața reflectorizantă a lacului care era ca o oglindă pentru Lincoln Memorial. Stâlpii impunători ai clădirii mi-au readus în minte rolul pe care l-a jucat dr. Martin Luther King în martie 1963 în Washington, atunci când a trezit conștiința națiunii prezentându-și visul cu privire la

libertate și egalitate. Ce norocos eram să am un loc de muncă cu un birou din care puteam privi o asemenea frumusețe și puteam avea un loc pe rândul din față pentru a privi istoria umană!

Am examinat frumoasele rafturi de mahon care în curând aveau să ofere o reședință pentru biblioteca mea personală – permițând mentorilor mei să mi se alătore în munca mea: Aristotel, Epictet, Boethius, Kant, Hume, Spinoza, Adler, Augustin, Aurelius și d'Aquino, pentru a numi doar câțiva. Ei fuseseră tovarășii mei de când am plecat la facultate în Alabama în anii 1960, și ulterior au călătorit cu mine la cele unsprezece biserici pe care le-am păstorit și în numeroasele desfășurări de forțe militare. Nu mă vor părăsi acum. M-am simțit foarte mult acasă.

În calitate de capelan al camerei superioare a legislativului american, fac o rugăciune la fiecare nouă sesiune a Senatului. Acesta este o ocazie minunată de a pregăti ziua pentru senatori, rostind o rugăciune de un minut pentru a le reaminti importanța aspectelor spirituale, morale, etice și religioase din munca lor. Privesc această rugăciune ca o conversație cu Dumnezeu, provenind din revărsarea lecturii mele devoționale zilnice, lucrarea mea pastorală cu miile de persoane care au legătură cu Senatul și angajamentul meu zilnic de a „practica prezența” Dumnezeului nostru transcendent.

Îmi amintesc cum mi se loveau genunchii atunci când am urcat prima dată treptele pe podiumul Senatului în calitate de capelan invitat, încercând să uit că nenumărați telespectatori mă vor privi pe canalul C-SPAN 2, pe lângă cei prezenți la întâlnirile din camerele Senatului. Însă știind că voi vorbi cu Dumnezeul suveran al universului și că glasul meu va fi auzit în cer, m-am simțit mai puțin intimidat de

ceea ce era în preajma mea și am putut să mă bucur de responsabilitățile mele de capelan invitat.

Însă în acea zi de iulie, în timp ce stăteam agitat în sala Senatului ascultându-l pe senatorul Ted Stevens din Alaska, președintele temporar, care mă chema la pupitru, nu mai eram capelan *invitat*; aceasta era noua mea chemare.

„Senatul își începe sesiunea“, a spus senatorul Stevens. „Capelanul, dr. Barry Black, va conduce Senatul în rugăciune.“

În timp ce-mi începeam prima rugăciune am experimentat din nou o teamă reverențială în lumina privilegiului pe care îl aveam de a-I vorbi lui Dumnezeu în numele Senatului și al națiunii noastre. Sunetul vocii mele, un bariton natural pe care-l aveam din pubertate, mi-a adus o ușurare liniștitoare pe măsură ce cuvintele rugăciunii curgeau ușor. M-am trezit gândindu-mă: *S-ar putea ca totul să decurgă bine.*

În rugăciunea mea inaugurală, scopul meu a fost să anunț un nou început, să sărbătoresc suveranitatea lui Dumnezeu, să recunosc contribuția predecesorului meu, dr. Lloyd Ogilvie, să încurajez cooperarea bipartidă și să-i provoc pe senatorii noștri să ajungă la cei marginalizați – la cei pierduți, singuri, neînsemnați și trecuți cu vederea. Speranța mea puternică era că toate acestea vor putea fi realizate cu un standard de excelență – așa cum putem vedea din cuvintele apostolului Pavel: „Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese... și să fiți curați.”¹

Ajutor din cer

A trăi vieți curate și fără vină nu este ceva la care se ajunge în mod natural. Biblia spune că am fost concepuți în păcat

și am fost născuți „în nelegiuire”.² În cuvintele apostolului Pavel: „Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.”³ Binele pe care dorim să îl facem, adesea nu îl facem. Însă ne trezim făcând răul pe care îl urâm. Înăuntrul nostru se poartă un război civil și strigăm împreună cu Pavel: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?”⁴

Din fericire, slujim unui Dumnezeu atotînțelept, care „știe din ce suntem făcuți; Își aduce aminte că suntem țărână”.⁵ Dumnezeu știe că avem nevoie de ajutor și nu ne-a lăsat singuri.

Isus, în ultimele Sale zile pe pământ, știind că ucenicul Său Petru va fi pus la încercare, i-a spus: „Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta.”⁶ Imaginează-ți avantajul de a-L avea pe Fiul lui Dumnezeu care intervine în numele nostru. Ei bine, conform cărții Evrei, nu trebuie să ne imaginăm lucrul acesta, pentru că el este adevărat! Ceea ce a făcut Isus pentru Petru, El face și azi pentru noi.⁷ Slavă Domnului pentru acest ajutor, deoarece noi, ca oameni, suntem într-adevăr slabi. Noi avem domenii pe care nu le vedem clar și adesea acționăm din ignoranță. Când Isus S-a rugat pentru pe cei care-L răstigneau, El a zis: „Tată, iartă-i, căci ei nu știu ce fac.”⁸ Cei care I-au bătut piroane în mâini au făcut lucrul acesta din ignoranță.

Ne naștem cu aceste zone oarbe și slăbiciuni. Unii dintre noi ne-am născut cu neputințe fizice și toți ne-am născut cu slăbiciuni morale. Infirmitatea morală ereditară ar putea însemna pedepsirea nelegiuirii părinților „în copii până la al treilea și la al patrulea neam” menționată în Exodul 20:5. Slăbiciunile noastre pot fi exacerbate printr-o educație precară, obiceiuri proaste și alți factori de mediu negativi.

Să-L lăudăm pe Dumnezeu că Duhul Sfânt este gata să ne ajute în slăbiciunea noastră.⁹

Gândiți-vă la modul în care, de-a lungul istoriei umane, Dumnezeu a ajutat omenirea în slăbiciunile ei. L-a ajutat pe Moise, care a ucis un om într-o izbucnire de furie. L-a ajutat pe Petru să-și depășească impulsivitatea și oscilațiile. L-a ajutat pe Saul din Tars care avea o râvnă greșit direcționată și pe Toma cu îndoiala lui și a eliberat-o pe Maria Magdalena de sub asuprirea a șapte draci. De asemenea, Dumnezeu *ne* ajută „să creștem în harul și cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos”¹⁰ pentru a ne putea depăși tendințele ereditare și cultivate de a păcătui.

Noi începuturi

Nu doar că Dumnezeu ne ajută în slăbiciunea noastră, dar ne dă și un nou început atunci când ne întoarcem spre El în credință. El este autorul noilor începuturi, așa cum declară chiar primul verset al Scripturii: „La început Dumnezeu a făcut...”¹¹ Apostolul Ioan vorbește despre puterea Creatorului folosind următoarele cuvinte: „Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.”¹²

Faptul că Dumnezeu este autorul începuturilor înseamnă că putem avea încredere că El are un plan pentru ceea ce începe – chiar și pentru diferitele călătorii ale vieților noastre. În Ieremia 29:11, Dumnezeu spune: „Căci Eu știu planurile pe care le am cu privire la tine.” Imaginează-ți lucrul acesta. Dumnezeul suveran, atotputernic și omniscient al universului are o strategie detaliată pentru viața fiecăruia dintre noi. Am descoperit că această promisiune mi-a oferit multă liniște atunci când mi-am început munca

de capelan al Senatului, încrezător că Dumnezeu mă va îndruma în noua mea călătorie profesională, la fel cum El va îndruma pașii legiuitorilor pe care îi slujesc acum – *dacă* Îi vom recunoaște suveranitatea.

Încrede-te în Domnul din toată inima ta,
 și nu te bizui pe înțelepciunea ta!
 Recunoaște-L în toate căile tale,
 își El îți va netezi cărările.¹³

Știam că am atât de multe de învățat, dar m-am agățat de sfatul profetului Zaharia: „Nu disprețui începuturile slabe, căci Domnul Se bucură să vadă cum începe lucrarea [trad. lit. din engl.].”¹⁴ Da, eu aveam puțină experiență în legislatură, însă slujeam unui Dumnezeu care echepează oamenii pentru a pași pe ușile oportunităților pe care El le deschide. El le-a dat lui Iosif și lui Daniel capacitatea de a interpreta vise, i-a oferit lui Samson o putere extraordinară și l-a binecuvântat pe David cu o coordonare deosebită între mână și ochi. El i-a oferit Esterei o mare frumusețe și mult curaj, echipând-o pentru o misiune care avea să ajute poporul evreu să scape de intențiile genocide ale lui Haman.¹⁵

Când mi-am amintit modul în care Iacov, Moise și David au început ca păstori umili și Dumnezeu i-a folosit într-un mod minunat pentru gloria Lui, am devenit mai optimist cu privire la ce putea face Dumnezeu prin mine. Mi-am amintit că atunci când Isus Și-a ales ucenicii, El nu i-a ales dintre cei cu un statut deosebit, ci dintre oamenii simpli.¹⁶ Înțelegerea că aceasta este ceea ce a planificat El pentru *mine* n-a făcut să mă simt optimist cu privire la ceea ce îmi putea aduce viitorul.

Străduindu-ne pentru excelență

În prima mea rugăciune în fața Senatului, am vrut să menționez indispensabilitatea *excelenței*, stabilind această calitate ca un laitmotiv în rugăciunile ulterioare. Excelența are de-a face cu găsirea unei căi mai bune, o practică care fără îndoială este necesară senatorilor. De obicei, presupune eforturi pentru o pregătire bună, consumul de energie pentru o cauză demnă, folosirea oportunitățile vieții și refuzul de a te mulțumi cu mai puțin decât ceea ce este mai bun.

În timp ce reflectam asupra excelenței, mintea mea a mers din nou la evenimentele din 6 mai 1954, când englezul Roger Bannister a reușit pentru prima dată să parcurgă o milă în mai puțin de patru minute. Multe persoane din acea vreme credeau că lucrul acesta nu era posibil, că era o imposibilitate fiziologică, dar Bannister l-a făcut, realizând un timp de 3:59.4. Este interesant faptul că recordul său a rezistat doar patruzeci și șase de zile înainte ca australianul John Landy să-l coboare la 3:57.9. În următorii cinci ani, alți douăzeci de atleți au doborât recordul lui Bannister.¹⁷ Astăzi, timpii sub patru minute au devenit aproape obișnuiți pentru alergătorii de elită de distanță – ceea ce pare să sugereze că acest standard de excelență a fost fixat prea jos la început.

În Biblie, atunci când Daniel și prietenii săi au fost examinați de împăratul Nebucadnețar, după terminarea celor trei ani de pregătire specială, monarhul i-a găsit mult mai bine pregătiți ca oricare dintre ceilalți studenți. „În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere, și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele, care erau în toată împărăția lui.”¹⁸ S-ar putea ca standardul pentru excelență

să fie de fapt foarte ridicat? Dacă acesta este cazul, noi toți trebuie să ne străduim mai mult în a urma cu pasiune ceea ce are mai bun Dumnezeu pentru noi. Un mod prin care putem face lucrul acesta este rugându-ne beneficiind de ajutorul lui Dumnezeu.

Avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu atunci când ne rugăm pentru că noi nu cunoaștem viitorul. Nu putem vedea nici măcar ceea ce se va întâmpla peste o oră. Îmi amintesc că am vorbit cu un prieten care se gândea la o lucrare care urma să dureze șase ani pentru a fi finalizată. Însă noi habar n-aveam că el va muri unsprezece zile mai târziu. Biblia ne spune: „Nu vă lăudați cu ziua de mâine, căci nu știți ce poate aduce o zi.”¹⁹

De asemenea, avem nevoie de ajutor în rugăciunile noastre, deoarece noi rareori știm ce este cel mai bine pentru noi. În clasa a unsprezecea, L-am rugat pe Dumnezeu să o facă pe o anumită tânără să se îndrăgostească de mine, așa încât în cele din urmă să ne căsătorim. Mă bucur că Dumnezeu nu mi-a răspuns așa cum sperasem. Eu nu știam ce era cel mai bine pentru viața mea, însă El știa.

Mama lui Iacov și a lui Ioan a venit la Isus, cerându-I ca fiilor ei să li se permită să stea la dreapta la stânga lui în noua Împărăție.²⁰ Isus i-a răspuns: „Nu știți ce cereți!”²¹ Vedeți, Isus nu avea nicio intenție să înființeze o împărăție pământească, așa cum a presupus mama celor doi ucenici (și alții) și ceea ce cerea ea ar fi adus probabil martiriul fiilor ei. Atât de des noi nu știm ce e mai bine pentru noi. Suntem ca niște copii care se supără pentru că părinții nu ne lasă să ne jucăm cu cuțitele, când tot ceea ce încearcă ei să facă este să ne ferească de rău.

De asemenea, trebuie să ne rugăm beneficiind de ajutor divin, deoarece doi sunt mai puternici decât unul. „Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru